

Bohoslužba 1. 5. 2022

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás vzkříšeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Hlahol Bohu, celá země! Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu širte chvalozpěvem. (Žalm 66,1b–2)

Pozdrav

Píseň: 546,1–5

Modlitba: Pane života, navzdory tomu, že jsi podstoupil smrt, byl tvůj zápas s její mocí vítězný. Kříž, na němž jsi umíral, se stal majákem, který světlem lásky přitahuje k tobě všechny lidi. Jako Vzkříšený obnovuješ k pravému lidství všechno, co jsme ztratili hříchem. Dej, ať během těchto padesáti velikonočních dnů celým svým životem zvěstujeme ono podivuhodné tajemství smrti a vzkříšení. Pomoz nám žít tak, abychom se bezdůvodně nenazývali křesťany, ale skutečně jimi byli. Bože, Ty jsi obnovil svůj lid, abychom se mohli znovu radovat, že jsme tvými dětmi; učiň tedy, ať v nás velikonoční radost stále trvá, abychom s pevnou nadějí očekávali slávu vzkříšení. Vyslyš nás skrze svého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s tebou a s Duchem svatým žije a působí na věky věků. Amen.

1. čtení: Skutky 9,1–20

Píseň (žalm): 43

2. čtení: Jan 21,1–19

Kázání

Krásná a útěšná slova evangelia jsme slyšeli dnes, o druhé neděli po Velikonocích. Nicméně pro ty, kdo zastávají úlohu pastýřů, možná také slova poněkud znepokojivá.

Hned na začátku příběhu to však vypadá spíš na konec. Jako by učedníci zběhli zase ke svému dřívějšímu povolání a dali učednictví košem. Přestože byl Ježíš vzkříšen a oni se s ním setkali. Nebo právě proto? Možná si řekli, že neobstáli, cítili se zahanbeni a nechtěli Ježíšovi přijít na oči. Jejich hlavami mohly vířit myšlenky našeptávající, že učedníky už být nemohou, vždyť totálně zklamali. Raději se zase vrátí k rybaření, to alespoň umí... Jenže ani rybolov se jim tentokrát nevyvedl. Jako by se jim nedařilo vůbec nic. Všechno je marné. Snažili se a nic z toho. A ještě se jich někdo zrovna v takovou chvíli musí ptát, jestli nemají něco k snědku... No nemají. Mají jedině prázdné ruce. Je to k vzteku... Ale ten neznámý jim radí, ať to ještě zkusí. A oni poslechnou. A nestačí se divit. Mají plnou síť ryb, tak těžkou, že ji ani utáhnout nemohou. Tady jednomu z nich svitne: Kdo jiný by to mohl být než Ježíš! To on jim pomohl k tak velkému úlovku, to on zachránil jejich rybářskou čest!

Tohle rozpoznání přiměje Petra k nezvyklému jednání. Skočí do vody, ale obleče se na to. Zachová se poněkud nelogicky. Možná se však chce objevit před Ježíšem důstojně oblečen, nikoli obnažen. A snad má v úmyslu dostat se k němu na břeh co nejdříve, ještě před ostatními společníky. Ale možná je tomu úplně jinak: Nesnaží se spíše Petr před Pánem schovat podobně jako Jonáš před Bohem? Nepřikrývá svou nahotu jako Adam, když vytušil, že je zle? Při vzpomínce na to, co mu provedl, by nebylo divu. Snad se neodvažuje Ježíšovi podívat do očí, vědom si svého trapného selhání. Nejrady by na tuto epizodu jistě zapomněl a před Ježíšem se neukázal. Ale připomínka oné neblahé noci se v následujících chvílích nezbaví. A nevyhne se ani setkání s Pánem. Když se totiž dostane na břeh, nespátí jen Ježíše, ale uvidí též ohniště. A u ohně se přece ohřívá, když Ježíše soudili a on tvrdil, že jej nezná a nemá s ním nic společného.

Naštěstí si mohou učedníci připomenout také jiné a příjemnější události. Tady někde u jezera přece Ježíš nasytil zástup pěti chleby a dvěma rybami. Tehdy také měli prázdné ruce, sehnali jen drobnost a to ještě od

někoho cizího. A přece to díky Ježíšovi stačilo pro tolik lidí. Co stačilo, ještě zbylo! A teď je před nimi na ohništi připraven chléb a ryba. Ten oheň už nepřivádí na světlo jejich selhání, ale naopak ukazuje Ježíšovu dobrotu, plamen jeho lásky. On sám je po tom všem zve k jídlu! Ke snídani, která byla připravena již předtím, než oni něco donesli. Než Petr dotáhl síť s úlovkem na břeh. Ježíš sám se stává jejich hostitelem, dává ze svého. Setkávají se u „snídaně Páně“. Společné jídlo bylo a zůstává i dnes výrazem blízkého vztahu. Učedníci tedy zakoušejí, že jsou Ježíšem přijati. Neslyšíme ani slovo výčitky, není zde ani náznak zloby či pomsty.

Ani Petrovi Pán nic nevyčítá. Dostáváme se k další připomínce jeho zapření. Třikrát Petr Ježíše zapřel, třikrát se jej Ježíš ptá, zdali ho má rád. Můžeme to chápat ve smyslu: „Jen si to vypij, chlapče. To, co jsi mi provedl, ti nedaruji jen tak.“ Je ale Ježíš tak škodolibý? Spíše se snaží, aby Petrovi naopak umožnil jeho selhání napravit a překonat. Tedy: „Stejně jako jsi mne třikrát zapřel, můžeš teď třikrát složit reparát“. Petr dostává velkorysou možnost nápravy. Ani se o ni nemusí hlásit sám. A navíc je trojka významné číslo, které umocňuje slavnostnost a význam toho, co se stalo. Petr dostává pověření k vedoucí úloze. Ale ta úloha nespočívá v ovládání druhých, nýbrž v péči o ně, tak jako pastýř pečuje o své stádo. A také v následování Krista až do krajnosti. Petr zakouší Ježíšovo odpuštění, jeho zrada nemá ničující účinek na jejich vztah, a proto také on má odpuštění přinášet. Podle vzoru Ježíše, dobrého pastýře, má být dobrým pastýřem také ten, kdo stojí ve společenství církve na vedoucí pozici. Kdo přizná vlastní selhání a zakusí velikost Božího odpuštění, má dobré předpoklady pro takovou službu. Dokonalost, bezchybnost není bezpodmínečným požadavkem pro vedoucí ani pro ostatní členy církve. Vědomí našich chyb nás činí citlivějšími, drží nás při zemi a funguje jako prevence před propadnutím pýše a povyšování se nad druhé. Dává schopnost nesoudit. Takové těžce zaplacené zkušenosti jsou nedocenitelné. Představují opak blouznění o vlastní dokonalosti, které plodí pýchu a tvrdost srdce.

Ale vraťme se ještě k oné „snídani Páně“. Tak jako pohostil učedníky ze svého, je také všechno, co máme darem. On dává, nic od nás nepotřebuje. Ale to neznamená, že mu nic dávat nemůžeme a nemáme. Dát mu můžeme svoji chválu a své díky, tak, jak to vyjadřuje řecký výraz pro večeři Páně – eucharistie, tedy díkůvzdání. Ono zvláštní stolování ve zprávách o setkání se Vzkříšeným umožňuje setkat se s ním. Při takových příležitostech ho učedníci poznávají, vědí, kdo je jejich hostitelem. S Pánem se můžeme setkávat samozřejmě všude, ale právě slavení večeře Páně představuje společenství se vzkříšeným Ježíšem obzvláštního významu. U stolu Páně je možné přímo hmatatelně zakoušet jeho dobrotu a lásku. Lásku, která však nepatří jen nám, ale i těm, kdo stojí vedle nás. A dokonce nejen jim. A také odpuštění, jež od Ježíše přichází a které máme předávat dál. To je totiž zásadní úkol pro církev a tedy i pro každého z nás.

Píseň: 717

Přímluvy: Volejme k Bohu slovy „Pane, smiluj se“:

Pán Ježíš se dal poznat učedníkům na břehu moře. S důvěrou v jeho stálou blízkost předložme Bohu své modlitby:

Prosíme za schopnost přiznat své hříchy a pochybení, přijmout odpuštění a také odpouštět druhým, ať už nám ublížili jakýmkoli způsobem. Pane, smiluj se.

Prosíme, abychom se s Kristem setkávali rádi, věnovali mu dostatek času a s důvěrou se mu svěřovali. Pane, smiluj se.

Prosíme za mír ve světě, za obnovení pokoje na Ukrajině i na ostatních místech zasažených násilím a válkou. Pane, smiluj se.

Prosíme za všechny obyvatele světa postižené důsledky válečných konfliktů, chudoby či klimatických změn. Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kdo jsou zvláště ohroženi inflací, zvyšováním cen a hrozcím nedostatkem potravin. Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kdo pracují v nedůstojných podmínkách, za všechny zotročované, i za nezaměstnané a hledající práci. Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 547

Ohlášky

- Program během týdne:
V úterý v 15:30 se děti sejdou na náboženství. Ve středu od 17:15 se v Diakonii uskuteční biblická hodina. Připojit se lze také on-line. V pátek od 14:00 je na programu konfirmační příprava. V neděli se kromě bohoslužeb a nedělní školy odpoledne od 16 hod. uskuteční česko-ukrajinské setkání na farní zahradě.
- V neděli 15. května se v Semonicích uskuteční rodinná neděle.
- Narozeniny v novém týdnu oslaví Stanislav Štěpař. Přejeme mu vše dobré a Boží požehnání.

Poslání: Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční. (Koloským 3,12–15)

Požehnání: A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, ať střeží vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Píseň: 533